

Smashing Pink

-

Smashing People

-het uitgebreide verhaal-

Inhoud

<i>Inleiding</i>	3
DEEL I	
<i>Het begin</i>	
1993-1999	4
-De Wisseltrofee	26
DEEL II	
<i>Gouden jaren</i>	
2000-2005	3
-Outreach	32
2006	35
DEEL III	
<i>Waar gaan we naar toe?</i>	
2007-2014	3
-PINKstertoernooien	39
DEEL IV	
-Onze parken	3
<i>De blik naar buiten</i>	
2015-2019	11
DEEL V	
-Zichtbaarheid (1993-2021)	3
<i>De toekomst</i>	
2020 en verder	14
Bijlage: Clubliederen en links naar filmpjes	23

Inleiding

In 2021 bestaat Smashing Pink 25 jaar. Een LHBTI+ tennisvereniging die niet meer weg te denken is uit Amsterdam. Al de helft van haar bestaan spelend op Amstelpark bij de roeibaan van het Amsterdamse Bos. Met een stabiel ledental rond de 250 uit Amsterdam en wijde omgeving, regelmatig succesvol in de KNLTB voor- en najaarscompetitie en befaamd om haar PINKstertoernooi waar tussen de 300 en 400 tennissers aan deel nemen uit binnen- en buitenland.

We hebben een Jubileumboek gemaakt met foto's waarmee we de club zo zichtbaar mogelijk willen maken. Want dat is wat we willen: laten zien dat we er zijn. Maar uiteraard geven we ook in woord een beeld van onze geschiedenis in die 25+ jaren. Dat doen we op onze website. Hier staat het hele verhaal over de aanleiding om een LHBTI+ tennisclub op te richten en hoe het daarna verder ging. Geen allesomvattende geschiedenis natuurlijk, maar een selectie uit onze wederwaardigheden als club. Ook met foto's die deels wel, maar deels niet een plaats in het boek hebben gekregen. En links naar filmpjes. We hebben het verhaal opgesplitst in 5 delen omdat het anders technisch niet mogelijk was het op de website te plaatsen.

Veel informatie hebben we gehaald uit ons clubblad *Tennisenzo* dat tot eind 2010 heeft bestaan. Verder uit jaarverslagen en andere ALV-stukken - voor zover te vinden - en digitale nieuwsbrieven die bewaard zijn gebleven. En natuurlijk uit onze geheugens en die van andere leden. We hebben geprobeerd alles zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk weer te geven, maar er kunnen uiteraard onjuistheden in staan en gebeurtenissen vergeten zijn. Waarvoor bij voorbaat onze excuses. Beschouw het als een gestaag groeiende geschiedenis: heb je aanvullingen, correcties, foto's, mooie verhalen of anekdotes, stuur ze op aan redactie@smashing.pink Graag! Gaandeweg maken we er dan met z'n allen op onze website een min of meer compleet verhaal van.

We zijn geholpen door velen. Van (ex-)voorzitters, trainers, VCL's, (ere)leden en (ex-)leden van Smashing Pink kregen we op ons verzoek foto's, een reactie, een quote, een verhaal. Onze fotografen Bonnie Bombeek, Claartje Asser, Bernice Siewe, Bianca Manglie en Babs Hogenkamp selecteerden uit hun collecties een serie foto's. Allen: heel veel dank voor jullie hulp!
En lezer-kijker: geniet van al deze Smashing People!

De Jubileumboekcommissie,
Ellekari Jongenelen, Eric van der Palen, Niels Wolf, Emma van Zalinge

V.l.n.r. Niels Wolf, Ellekari Jongenelen, Eric van der Palen, Emma van Zalinge

DEEL 1

Het begin (1993-1999)

Gelijkgestemden

In 1993 organiseren Ed van Betuw en Tom Bijlmer via een oproep in de Gaykrant een vriendschappelijk tennistoernooitje voor homomannen en lesbische vrouwen op het voormalige Shell-sporterrein aan de Valentijnkade in Oost.

1993 Valentijnkade - in pak wethouder Jeroen Saris die de prijzen uitreikt

Het is een zonnige zondagmiddag in het Pinksterweekend. Zo'n 30 tennissers - evenveel vrouwen als mannen - doen mee onder het motto: 'Gezellig een balletje slaan met gelijkgestemden.' In homoseksuele sporterskringen wordt in die tijd gebroed op mogelijkheden om de Gay Games naar Amsterdam te halen. Gay Games? Nog weinigen in Nederland hebben ervan gehoord. Het is een groots sportevenement 'vrij van homofobie, open voor iedereen', dat elke vier jaar georganiseerd wordt. Voor het eerst in 1982 in San Francisco. Een clubje mensen, waaronder Ed, neemt het initiatief om het tolerante Amsterdam voor te dragen als gaststad in 1998. De tijd is er rijp voor. Na de donkere jaren tachtig, waarin vele homo's aan aids stierven, is er wel behoefte aan wat vrolijkheid. Enkele mensen van de initiatiefgroep, onder wie Ed, reizen in 1993 naar Washington om het bid uit te brengen. En binnen te halen! Amsterdam mag, als eerste stad in Europa, de Gay Games in 1998 organiseren.

Het Roze Tennistoernooitje blijkt voor herhaling vatbaar, zeker als een aantal tennissers besluit deel te nemen aan de Gay Games in New York in 1994 om Amsterdam op de kaart te zetten.

Tom en Ed 1993

Het tennistoernooitje in 1994 wordt gespeeld op het Linnaeushof in de Watergraafsmeer. Er kunnen zo'n 32 mensen meedoen.

1994 Linnaeushof – met vlag wethouder Jikkie van der Giessen

1994 Ed en Anneke

Ed en Tom besluiten door te gaan met het organiseren van ‘Het Roze Tennistoernooi’. Niet alleen ‘om ons intensief voor te bereiden op de Gay Games’, zoals Ed het in de Gaykrant verwoordt, maar ook om voldoende vrijwilligers bij elkaar te krijgen om zo’n grootschalig sportevenement te organiseren.

1994 Wethouder Jikkie van der Giessen reikt de prijzen uit - rechts Ed; linksvoor de Wisseltrofee (roze gemarmerde driehoek)

Enthousiasme en kritiek

Op zondag 4 en maandag 5 juni van het Pinksterweekend in 1995 vindt het 3^e Roze Tennistoernooi plaats, wederom op het Shell-park. Maar liefst 94 tennissers doen mee. Er worden wedstrijdjjes van een half uur gespeeld. Marianne Vrijdaghs die de meeste games gewonnen heeft ontvangt de wisseltrofee. Op de maandagochtend geeft Jackie Reardon met haar Professional Tennis Institute (PTI) een *clinic*.

Prijs Roze Tennistoernooi 1995

1995 Tom, Wim, Lianne en Annelies

3^e Roze Tennistoernooi Valentijnkade, maandag 5 juni 1995: deelnemers en PTI-coaches (rood T-shirt)

Het blijkt dat Stadsdeel Zeeburg bereid is de vijf tennisbanen op zaterdagmiddag ter beschikking te stellen van de roze tennissers. En zo wordt er in de zomer van 1995 door zo'n 75 mensen vier maanden lang vrolijk getennist voor 30 gulden per persoon.

1995 Valentijnkade

1995 3^e Roze Tennistoernooi terras Valentijnkade

1995 3^e Roze Tennistoernooi – Rieke, Dorelies, Anja en Berenice

1995 3^e Roze Tennistoernooi – Bert S, Martin en Ronald

1995 3^e Roze Tennistoernooi Marion en Marjo

Ed en Tom pakken het professioneel aan en sturen een ‘Roze Tenniscirculaire’ rond. Het eerste nummer verschijnt op 7 juni 1995. Daarin ontvouwen ze hun plannen om een Roze Tennisvereniging op te richten. Onder het motto: ‘Tennis voor en door homoseksuele mannen, lesbische vrouwen en hun maatjes.’ Wat vindt men daarvan? Het idee wordt wisselend ontvangen: enthousiasme, kritiek, afwijzing, maar *overall* is er draagvlak. Er komt een eerste oriënterende bijeenkomst op 31 augustus 1995. Bij een peiling in oktober blijkt dat er voldoende belangstelling is om te vragen wie bestuurslid wil worden en om alvast een oproep te doen een goede naam voor de vereniging te verzinnen. Om het

enthousiasme gaande te houden worden er wintertennisavonden op de zaterdag georganiseerd. In de hal van Amstelpark, dat dan nog aan de Karel Lotsyalaan ligt, en later bij Gold Star.

Vanaf oktober 1995 komt een groepje tennissers maandelijks bijeen om de oprichting van de tennisclub voor te bereiden. Uiteraard zijn dat Ed en Tom, maar ook een aantal anderen. Daarvan zijn nu nog actief lid zijn: Linda Springer, Rob Bernhard (de enige deeltijder die de club rijk is), Josine Teeuw en Emma van Zalinge. De vergaderingen gaan over onderwerpen als: potentiële tennisparkeerplaatsen, kosten van voltijd- en deeltijdlidmaatschap, moet het een vereniging of een stichting worden, wat zijn de taken van het bestuur, wie wil de nieuwsbrief maken? Het wordt tijd dat de club een naam krijgt, wordt gezegd, want anders kun je geen statuten vastleggen en je niet aanmelden bij de KNLTB. Ed heeft al contact gehad met de Bond. 'Zolang de vereniging een open karakter heeft is het okay', aldus Ed.

Roze Tennis Vereniging - bestuurswerkgroep						09:35 Friday, March 29, 1996	
OBS	NAAM	ADRES		TELEFOON	TELEFOON WERK		
1	Martin van Beest	Wibautstraat 113/hs	1091 GL AMSTERDAM	020 - 665 49 73	020 - 623 22 21		
2	Rob Bernhard	J. van Stolbergstr 16/I	1055 RM AMSTERDAM	020 - 686 91 26	020 - 638 60 01		
3	Ed van Betuw	Westerstraat 107	1015 LX AMSTERDAM	020 - 625 68 83	020 - 552 21 65		
4	Tom Bijlmer	Van Raigersbergenstr 242	1052 WS AMSTERDAM	020 - 684 16 79	020 - 605 35 57		
5	Judith van Cleeff	Brouwersgracht t/o 300	1013 HJ AMSTERDAM	020 - 623 82 81	020 - 552 34 31		
6	Tomi Dijkema	le Jacob van Campenstr 7/I	1072 BB AMSTERDAM	020 - 671 68 23			
7	Carry Pot	Julianaplantsoen 263	1111 XN DIEMEN	020 - 690 22 83			
8	Bob Romijn	Erfgooiersstraat 271	1222 AL HILVERSUM	035 - 685 12 95			
9	Ida Rouwenhorst	Brouwersgracht 867	1015 GK AMSTERDAM	020 - 627 40 44	020 - 624 63 08		
10	Lenny Schoots	Stadionweg 124/I	1077 SV AMSTERDAM	020 - 675 42 52	020 - 541 27 20		
11	Jos Schoutsen	Prinsengracht 8	1015 DV AMSTERDAM	020 - 623 75 40	020 - 589 77 77		
12	Sihar Sianipar	Reguliersgracht 32	1017 LS AMSTERDAM	020 - 626 58 62			
13	Linda Springer	J. Gerritzestraat 13	1063 EK AMSTERDAM	020 - 613 57 19			
14	Josine Teeuw	Leimuidenstraat 21/II	1059 ED AMSTERDAM	020 - 617 30 69	070 - 339 33 39		
15	Emma van Zalinge	Willemsparkweg 201	1071 HB AMSTERDAM	020 - 676 99 02	020 - 566 46 85		

1996

Steeds wisselende partners

Voor het zomerseizoen 1996 lukt het onderdak te vinden bij tennisvereniging Osdorp. Op zaterdagmiddag vanaf 15.00 en donderdagavond vanaf 18.00 uur kan er op vier banen achter het clubgebouw getennist worden. 104 roze tennissers doen mee. Linda Springer kent de voorzitter Eric van Dam, die er geen been in ziet om roze tennissers op zijn park te laten spelen. Daar denken de Osdorpers zelf ietwat anders over... Er vindt geen integratie plaats, laten we het zo zeggen.

1996 Feestelijk begin van ons verblijf bij tennisvereniging Osdorp. Rechts voorzitter Eric van Dam. Midden met doos roze tompouces: Ed van Betuw en Linda Springer. Voorgrond links Rob Bernhard en Bob Romijn.

In het clubhuis komt een intekenlijst te hangen waarop mensen aan kunnen geven of ze een functie in bestuur, Technische Commissie (TC) of Kascontrolecommissie willen.

DE ROZE TENNISVERENIGING i.o.

INTEKENLIJST
VOOR

BESTUUR 7 PERS.	TC (technische commissie) AANTAL PERS.: ^{10 personen} ONBEPERKT	KASCONTROLE CIE. 2 PERS. + 1 RES.
Ed van Behw Ide Rouwenhorst Tam Bijnier Linda Springer. Carry Pot. Toni Dijkema ~~Ed van Dam~~ Stephan Brielmans	Martin v. Beest. Tom Bijnier. Ineke Kraus Eric van Zalinge Wim van Zalinge? Annelie de Boer.	
NADERE INLICHTINGEN: JUDITH: 6238287 ED : 6256883		
VERKIEZING 20 MEI '96 OP DE ALG. LEDENVERGADERING. IEDEREEN KRIJGT HIER EEN UITNODIGING VOOR.		

Aan het 4^e PINKstertoernooi, zoals het nu heet, van 25-27 mei doen 160 deelnemers mee 'uit meer dan twee landen'. Het wordt gehouden op het Nieuw Tennis Centrum (NTC) en georganiseerd samen met de Mona Lisa Club*, die haar eigen toernooitje - *ladies only* - op Pinksterzaterdag laat schieten. Hoogtepunt is de strijd om de titel *best dressed* tennisser (m/v). Jip van Leeuwen, manager Sport van de Gay Games, reikt de prijzen uit.

*) De Mona Lisa Club is opgericht in 1990 met als doel theaterproducties (concerten, toneel, film) door vrouwen mogelijk te maken. Tennis is niet hun *core business*.

Een statement

Op 28 mei 1996 vindt de oprichtingsvergadering van de vereniging plaats in het COC. Uit de rij namen die ingediend zijn - o.a. T.O.C. (Tennis en Ontmoetingscentrum), Verpletterend Roze, Double Fault, Roze serveert - wordt **Smashing Pink** gekozen, die op het laatste moment is toegevoegd. Bedenker: Tom. Een goede tweede is De Roze Tennisvereniging. De voorlopige statuten worden vastgesteld en er komt een bestuur, met Ed als voorzitter en Tom als penningmeester. Verder zitten in het bestuur: Carry Pot (secretaris), Ida Rouwenhorst, Daan Hoefsmit, Tomi Dijkema en Linda Springer. In de Technische Commissie worden Emma van Zalinge, Ineke Kraus, Anneke de Boer, Martin van Beest en Tom Bijlmer gekozen.

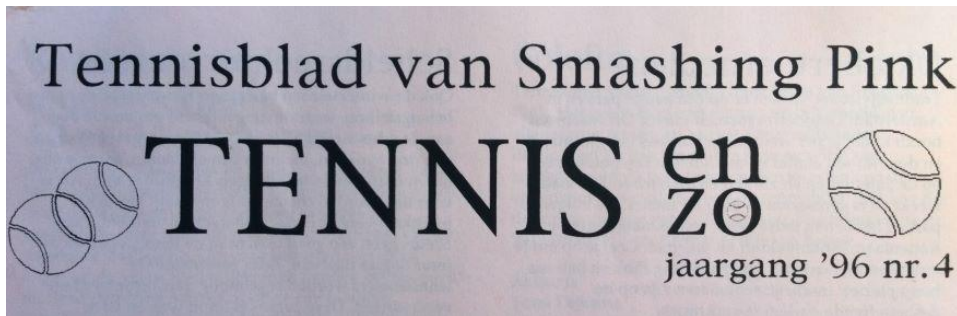
De oprichters verschillen overigens van mening over al dan niet deelname aan de reguliere KNLTB-tenniscompetitie. Ed: 'Ik wilde een statement maken en heb als eerste voorzitter de aanmelding en realisatie verzorgd. Dit heeft overigens zonder tegenwerking van de KNLTB plaatsgevonden!' Grappig weetje: Amstelpark, dat in 1996 verhuist naar de Vietnamweide bij het Amsterdamse Bos, biedt voor de winter van '96/'97 al de mogelijkheid om een winterkaart te kopen voor 125 gulden. Het Roze Tennistoernooitje in de oude vorm – alleen voor clubleden – gaat een paar maanden later ook gewoon door: gemengd dubbel met steeds wisselende partners. Voor deze ene keer mogen we op de banen vóór het clubhuis van Osdorp spelen.

1996 'Roze Tennistoernooi'. Voorkant clubhuis Osdorp - Jessica, Ineke en Emma. Door de ramen zijn de banen aan de achterkant te zien waar Smashing Pink op donderdagavond en zaterdagmiddag speelt.

Voor het eind van 1996 meldt de club zich bij de KNLTB, die de conceptstatuten en het huishoudelijk reglement goedkeurt, waarna de vereniging officieel op 24 december 1996 bij de notaris opgericht wordt door Tom. In de statuten staat dat het doel van de vereniging is: 'Het doen beoefenen en bevorderen van de tennissport voor met name homoseksuele mannen en lesbische vrouwen en het bevorderen van sociaal contact tussen haar leden.' Vanaf 1 januari 1997 is Smashing Pink aangesloten bij de KNLTB.

Ed ziet de KNLTB-erkenning achteraf als belangrijkste wapenfeit van zijn voorzitterschap: 'Want hiermee heeft onze vereniging zich maatschappelijk op de kaart gezet, zichtbaar gemaakt!'

1997

Volledige wedstrijden

In de circulaire van de vereniging, die even Center Court, maar nu *Tennis en zo* heet, lezen we dat Smashing Pink vanaf 1 april 1997 op NTC aan de Karel Lotsyalaan 10 zal spelen. Er zijn nu 56 fulltime leden en 77 deeltijders - veel tennissers zijn nog lid van een andere club. De deeltijders mogen op donderdagavond en zaterdagmiddag en -avond spelen op onze vier banen. Kosten lidmaatschap: f 300, en voor deeltijders f 135,--.

De eerste officiële Algemene Leden Vergadering wordt gehouden op 10 maart 1997. Ed van Betuw treedt af als voorzitter en Karel Kneppelhout volgt hem op. De overige bestuursleden blijven aan. Hein Jan Lapidair gaat het bestuur ondersteunen. Hij komt ook de Technische Commissie versterken samen met Stephan Brekelmans.

De club groeit naar 110 voltijdleden en 105 deeltijders. Uit de voltijders worden vijf competitieteams geformeerd die op zaterdag aan de KNLTB-voorjaarscompetitie meedoen. In 1998 zijn het er al tien: zes op zaterdag en vier op zondag.

Vanaf 1997 is Smashing Pink ook lid van de GLTA en de EGLSF. In de GLTA toernooiijst prijkt dan ook voor het eerst het (5^e) PINKstertoernooi. Dat wordt nu gespeeld op vier dagen! En met volledige wedstrijden. Een eerste oefening voor de Gay Games op 1998.

Hein Jan Lapidair omschrijft in *Tennisenzo* de doelstellingen van beide koepels:

EGLSF (European Gay & Lesbian Sport Federation): het bestrijden van discriminatie op grond van seksuele voorkeur in de sport; het stimuleren van integratie en emancipatie van lesbo's en homo's in de sport; het mogelijk maken en steunen van het openlijk uitkomen van homoseksuelen en lesbiennes in de sport; het uitwisselen van informatie en coördinatie tussen Europese sportgroepen en toernooien; het ondersteunen van nieuwe homo-, lesbo- en gemengde sportgroepen.

GLTA (Gay and Lesbian Tennis Alliance): bevorderen van de communicatie tussen de gay tennisverenigingen en het ontwikkelen van richtlijnen voor toernooien en de Gay Games. De GLTA vertegenwoordigt tennis in de Federation of Gay Games.

1997 PINKstertoernooi - terras van NTC

Tennis

Tijdens de Pinksterdagen werd op de banen van homotennisclub Smashing Pink voor de vijfde maal het PINK-tennistoernooi gehouden. De ongeveer 1275 deelnemers kwamen grotendeels uit Nederland, Duitsland, Engeland en de Verenigde Staten. De Roze Tennis-trofee, de prijs voor de beste speler van het toernooi, werd toegekend aan Margie Scharff uit Rotterdam, winnares van het damesenkel in de AB-categorie.

GAY KRANT 333 23/5/97

FINALEWEDSTRIJDEN:

Heren: Enkel: A: Uwe Lammel (Dui) - Henning Soll (Dui) w.o.; B: Hans Hartog - Paul Cavalier (Eng) 6-2, 6-0; C: Ron Klomp - Martin van Beest 6-3, 6-3; D: Simon Blaauw - Arie Kriebel w.o.; E: M. Liskes (Dui) - Rolf Kieswetter (Dui) 6-3, 6-3; **Dubbel:** AB: Mays/Cathcart (Eng) - Lammel (Dui)/Husk (Eng) 6-3, 6-0; C: Van Beest/Kneppelhout - Bijlmer (Ned)/Auernhammer (Dui) 6-4, 5-7, 6-4; D: Hardy Ford/Verstraten - Pattinasarany/Heijens 6-2, 7-5; E: Liskes/Kieswetter (Dui) - Landegent/Dielen 7-5, 6-2.

Dames: Enkel: AB: Margie Scharff - Alexandra Mertens 6-4, 3-6, 7-6; C: Petra Wetsels - Josine Teeuw 6-4, 6-3; D: Mariëlle Prick - Suzan Maarssen 6-3, 7-6; E: Celine Koch - Wanda Straatman (Dui) 2-6, 6-3, 6-3; **Dubbel:** AB: Huijbers/Ketwich Verschuur - Van Heloma/De Raad 6-3, 6-3; C: Teeuw/Springer - Reijntjes/Dijkema 6-1, 6-0; D: Soeters/Postma - Prick/Kasbergen 6-0, 6-2.

Gemengd dubbel: AB: Lammel/Mertens (Dui) - Nijenhuis/Teeuw 6-1, 6-1; C: Klomp/Springer - Auernhammer (Dui)/Schreiner (Ned) 6-0, 6-1; D: Romijn/Van Cleeff - Claus/Lauret 6-4, 7-6.

Volleybai

Het eerste vierdaagse GOUD-volleybaltoernooi is succesvol verlopen. Ruim 150 deelnemers uit Duitsland, België en Nederland kregen een culturele en sportieve mix voorgedragen door de Martinieten tot het spelen van de wedstrijden, waar...

GayKrant 1997 (het aantal deelnemers dat vermeld wordt klopt overigens in het geheel niet....)

1997 Deelnemers 5° PINKstertoernooi 1997 (foto: Marian Bakker)

Hét medium van de toekomst

Ida Rouwenhorst ontwerpt het logo van de club. De ondertitel luidt: *first european lesbian and gay tennis club*. ‘Hiermee wordt bedoeld dat Smashing Pink de eerste ‘roze’ tennisclub in Europa is die aangesloten is bij een nationale tennisbond,’ valt te lezen in *Tennisenzo*.

Ida Rouwenhorst in 2021

Ook een primeur in 1997 is dat ‘Smashing Pink op hét medium van de toekomst: het *World Wide Web* te vinden is! Goed voor al onze contacten! We verwachten dan ook meer internationale deelnemers bij het 5° PINKstertoernooi.’ Ons adres is: <http://www.dds.nl/~gaygames/smashing-pink>
Niet veel later wordt dat: <http://www.euronet.nl/users/vu/smashing-pink>

Bijzonder

In *no time* wordt Smashing Pink een volwaardige tennisvereniging met een evenwichtige man-vrouw verdeling. Dat laatste is bijzonder omdat homomannen en lesbische vrouwen tot nu toe in nogal gescheiden circuits verkeren. Maar Ed en Tom hebben van meet af aan een gemengde club voor ogen. Tom: ‘Voor een aantal lesbische vrouwen was een belangrijk argument om hun tenniscarrière weer op te pakken dat ze zich bij Smashing Pink thuis voelden in tegenstelling tot de club van hun jeugd.’ Ook

de samenwerking met Mona Lisa zorgt voor een toename van het aantal tennisvrouwen. Daardoor vormen we nu samen één vereniging en dat blijkt nog leuk te zijn ook!

Er komt nog bij dat Jackie Reardon met haar PTI vanaf het begin niet alleen *clinics* en competitietraining geeft, maar ook roze tennisreizen organiseert, waaraan voor het merendeel Smashing Pinkers deelnemen. Hierdoor gaan we niet alleen beter tennissen - nog altijd hoor je af en toe een Smashing Pinker zeggen: 'Jackie zei altijd...' - maar ook leren we elkáár beter kennen. Later gaan de binnen- en buitenlandse roze toernooien, die met veel enthousiasme door Smashing Pinkers bezocht worden, die functie vervullen.

1997 Jackie Reardon doet de warming-up voor het PINKstertoernooi (foto Marian Bakker)

Ook de Gay Games, waarvoor de voorbereidingen vanaf 1995 in volle gang zijn, spelen een grote rol in het nader tot elkaar brengen van mannen en vrouwen. Niet voor niets is *Friendship* het thema. Eendrachtig werken alle vrijwilligers en vaste krachten samen om het einddoel te bereiken: een fantastisch evenement neerzetten om de wereld te laten zien dat wij er óók zijn en dat we een volwaardige plek in de samenleving willen.

Amsterdam is aan het eind van de vorige eeuw de Gay Capital van Europa met talloze homo-uitgaansgelegenheden, het [Homomonument](#) in 1987, de eerste [Amsterdam Canal Parade](#) in 1996, de [Gay Games in](#) 1998 en het eerste [homohuwelijk](#) in 2001. Er heerst een open en veilige sfeer in Amsterdam en een groot gevoel van saamhorigheid tussen lesbische vrouwen en homomannen.

Jackie Reardon over Smashing Pinkers:

Mijn tijd als coach bij Smashing Pink was een genot. Ik was gewend om top jeugdspelers en -speelsters en beginnende profspelers te trainen, maar vond de attitude van de Smashing Pinkers even uitdagend en leuk. Ze waren bereid op een professionele wijze keihard te werken om het beste uit zichzelf halen. Een toonbeeld van discipline gecombineerd met spelvreugde. Dit hield in dat iedereen op tijd was, een uitgebreide pittige warming-up deed en mini-tennis speelde voordat we naar de baseline gingen. Normaal gesproken moet je hier niet mee aankomen bij recreatieve spelers, maar Smashing Pinkers waren enorm bereid om op deze manier te trainen. I loved it!

Ook bijzonder vond ik dat er een geweldige teamsfeer op de baan heerste, heel apart voor een individuele sport. Misschien kwam dit omdat iedereen – in ieder geval op de club – openlijk homoseksueel was, zo van: ‘Wij zijn oké en durven ons te laten zien.’ Mogelijk dat dit de spelers dichter bij elkaar bracht.

De tennisreizen naar Tunesië, Portugal en Cyprus waren voor de Smashing Pinkers een perfecte voorbereiding op de Gay Games die toen in Amsterdam plaatsvonden. We trainden in die tennisweken elke dag 4 uur, met video-opnames voor techniek en oefenwedstrijden waarin het accent op strategie en mentale weerbaarheid lag. Van de wedstrijden die ik tijdens de Games zag, werd ik erg blij. Op een sportieve en strategische manier vochten de Smashing Pinkers voor ieder punt. Er werden meerdere medailles, waaronder een paar gouden, gewonnen. Het was een tijd van celebration en vrijheid, daar ben ik de vereniging en de Smashing Pinkers dankbaar voor.

Niemand wist hoe dat ding werkte

Met het oog op de naderende Gay Games gaat een aantal Smashing Pinkers op voor het districtsscheidsrechterexamen van de KNLTB. Mara Reijntjes, Guusje la Rivière, Bernadette Snijders Blok, Ida Rouwenhorst, Ellen Soeters en Bert Stokwielder leggen in 1997 het examen met goed gevolg af.

Tennisenzo is een serieus blad aan het worden met informatie over toernooien, competitieverslagen, interviews en verslagen van de belevenissen van onze leden bij buitenlandse toernooien o.a. in de USA. Opgeroepen wordt om stukjes te schrijven, maar ‘doe dat in Dos WP 5.1, 6.0 of in Word for Windows’.

Ruim aandacht (met plaatjes!) wordt besteed aan een goede voorbereiding en afbouw voor en na het spelen om spierpijn en blessures te voorkomen. Ook de etiquette op de baan passeert de revue.

Wist je dat...

- Smashing Pink een informatiekast heeft? Deze vind je in de gang naar de kleedkamers aan je rechterhand.
- Mathilde Santing wel degelijk aan de Gay Pride meedeed? Maar ze zwom onder water. Wie zou er getennist hebben?
- De banen maar op één manier gesleept mogen worden? Zie tekening hiernaast.

Fed Cup

Op 4 en 5 oktober wordt de finale van de Fed Cup gespeeld in Den Bosch. Uitgebreide informatie over toegangskaarten en -prijzen vind je in de informatiekast in de gang bij de kleedkamers.

1997 *Tennisenzo*

‘Door met homo’s te sporten voel ik me het minst homo. Het gaat dan immers alleen maar om de sport’, laat Bert Stokwielder in een reisverslag uit Kopenhagen weten. En uit een verslag van een van de vijf Smashing Pink mixed teams die meedoen aan de KNLTB-competitie, citeren we: ‘De volgende opponent, Overburg 9, is een verhaal apart. Een net door een van de dames gekochte zaktelefoon ging en niemand wist hoe dat ding werkte. Arie verpletterde zijn tegenstander en voordat de tegenspeelster van Marlina haar make-up goed had aangebracht en haar vervelende supporters hun mond open konden doen over of de bal wel of niet uit was, zat Marlina al na te genieten van de eerste damesenkel overwinning.’

1998

Verbroedering en verzustering

In de ALV van januari 1998 meldt het bestuur dat het zich zal beraden over kindertennis. Het lidmaatschapsgeld in 1998 bedraagt f 340,00. Hiervan is f 295 bestemd voor baanhuur en f 45 voor de kosten van KNLTB en *Tennisenzo*. Alle toernooien en ook de competitie moeten zichzelf bedruipen: ‘de vervuiler betaalt’, is het principe.

Naast het PINKstertoernooi zijn de clubkampioenschappen een vast onderdeel van het tennisprogramma en ook een aantal Toss-middagen ‘om de onderlinge verbroedering en verzustering wat meer gestalte te geven’. Immers een belangrijke doelstelling van de club is het bevorderen van sociaal contact tussen homo en lesbische tennissers.

De competitieteams zijn bijna allemaal gemengd. In 1998 hebben we maar liefst vier kampioenen. De training die wekelijks plaatsvindt tijdens de competitie, wordt verzorgd door Jackie en haar coaches. Uit een verslag van zondagteam gemengd 1 (Arie, Ron, Martin, Linda, Lenny, Josine), geschreven door Josine: ‘De naam Smashing Pink bleek vooral buiten Amsterdam niet direct lampjes te laten branden. De vraag die de tegenstanders ’s morgens bij de koffie een paar keer stelden (‘Of er ook stelletjes in het team waren’) bracht echter behalve gegiechel onzerzijds ook helderheid, al kostte het raden de tegenstanders enige moeite. De reacties waren wisselend: een enkele keer vervelend machogedrag, soms aangename nieuwsgierigheid maar meestal gelukkig een zekere vanzelfsprekendheid.’

Blij met ons tennispark NTC, dat ook enkele binnenbanen heeft

DE generale

Was het PINKstertoernooi 1997 een voorbereiding op de Gay Games - met een knock-outsysteem en voor de kleine schema's een poule-systeem – de editie van 1998 is dé generale repetitie. Er komt een mooi PINKstertoernooiboekje waarin alle wedstrijdschema's zijn opgenomen.

1998 PINKstertoernooi NTC bij de start op donderdagavond

En dan de Gay Games in de eerste week van augustus 1998 met meer dan 1000 tennissende deelnemers! Ed van Betuw is sectorhoofd Raquetsporten van de Gay Games. Het coördinatieteam Tennis bestaat uit: Tom Bijlmer, Ellen Soeters, Hein Jan Lapidaire, Bernadette Snijders Blok, Teko Verheijen, Sandra Hegge.

Coördinatieteam Tennis v.l.n.r. Ellen, Bernadette, Teko, Sandra, Hein Jan, met Tom op de voorgrond

Het tennistoernooi verloopt – mede geholpen door het prachtige weer, waardoor het regenscenario op de plank kan blijven liggen - vlekkeloos op drie locaties: NTC, Chandelle en Gold Star. De

wedstrijdleiding, Hein Jan Lapidaire en Annette van Ekelenburg, aanschouwt een week lang nauwelijks het daglicht.

Hein Jan Lapidaire en Annette van Ekelenburg, Gay Games 1998

Gay Games 1998, terras Gold Star

Gay Games 1998, Gold Star - midden wijzend: Jackie Reardon

Gay Games 1998, Gold Star

Gay Games 1998: Smashing Pinkers winnen 5 gouden, 7 zilveren en 11 bronzen medailles!

Staan v.l.n.r. Linda, Gerbrand, Karel, Ed, Karen, Judith, Cis, Els, Ina

Zittend v.l.n.r. Josine, Hans, Tom, Agnes, Martine, Lysbet, Hanneke

Zo moe

Iedereen is zo moe na deze krachtsinspanning dat er in plaats van Clubkampioenschappen een slottoernooi van een dag, met eten en feest toe, gehouden wordt in september 1998.

Vanaf najaar 1998 maakt Héctor Giró de lay-out voor ons clubblad. Maar hoe schrijf je de naam? TENNISENZO, TENNISENZO, TENNISENZO?

We hebben nog geen Facebook, laat staan andere social media, maar er wordt aan gewerkt om de communicatie tussen de leden te vergemakkelijken, bijvoorbeeld om een tennisafpraak te maken. Op onze website wordt een mailinglist voor Smashing Pinkers gelanceerd. Je kunt zo met elkaar afspreken of in gesprek gaan.

1999

Recreanten

In 1999 hebben we 320 leden - 180 voltijd, 140 deeltijd - en het 7^e PINKstertoernooi telt 300 deelnemers uit Nederland, Groot-Brittannië, Duitsland, Frankrijk, VS, Denemarken, Italië en Finland. Onze thuisbasis NTC kan zoveel deelnemers niet in haar eentje herbergen, dus er worden extra banen gehuurd bij Gold Star, iets verderop aan de Gustav Mahlerlaan (voorheen Karel Lotsyalaan).

In dit jaar komt het Recreantentoernooi erbij, waarin er op tijd wordt gespeeld in plaats van hele wedstrijden. Als eerbetoon aan hoe het oorspronkelijk ging, aldus Tom. Het vindt plaats op de zondagmiddag en maandagochtend en is bedoeld voor spelers van niveau D2 of lager. Gezelligheid staat voorop. Tijdens het swingende PINKsterfeest zijn er verschillende optredens o.a. van Helma en Jerry.

Ook beleven we onze eerste echte Clubkampioenschappen. Hein Jan laat een grote glazen plaat maken die aan de muur op het tennispark bevestigd wordt en waarin jaarlijks de namen van de clubkampioenen graveerd worden.

1999	
Dames	Heren
Enkel	
Jessica Huijbers A	Jerry Helmers
Jacqueline van Meyel B	Pim Koenen
Sjoukje Postma C	Maarten Buursen
Mechteld Smithuysen D	
Dubbel	
L.Donders/M.Vos A	M.Ardon/T.Ruighaver
S.Postma/E.Soeters B	B.Romijn/H.Sugianto
M.Geugjes/J.Rutten C	L.Bekkens/M.Buursen
Gemengd Dubbel	
A L.Donders/H.J.Lapidaire	
B J.v.Meyel/S.Blaauw	
C J.Engel/L.Bekkens	

Deel van Clubkampioenenbord met de kampioenen van 1999

Zoenen jullie altijd zo vaak?

Een aantal competitieteams stuurt geregeld een verslag van hun wederwaardigheden naar *Tennisenzo*. Simon Blaauw - zaterdagteam gemengd 3 - rapporteert in 1999 over de strijd tegen Qui Vive: ‘Wat we ook probeerden, winst zat er niet meer in. De winst pakten we echter wel op het terras! De tegenstanders hadden dit seizoen namelijk nog geen een keer zo’n leuke dag meegemaakt als bij ons. Gezellig na kletsend en vragen stellend - zijn jullie allemaal homo, zoenen jullie altijd zo vaak, wat betekent een zoen, waarom een aparte vereniging? - lokte zinvolle en af en toe zeer vermakelijke discussies uit.’

Maar fanatiek zijn we, getuige een berichtje in *Tennisenzo*:

Smashing Pink blijft op scherp staan!

..... Veel teams konden als kampioen gehuldigd worden..... Maar in het seizoen 2000 moeten de prestaties natuurlijk m i n i m a l die van het seizoen 1999 evenaren en liefst overstijgen!

Martin, Hein Jan en Tom in 2000

Martin van Beest, onze VCL vanaf het begin tot 2000, op de vraag of deelname aan de competitie bijgedragen heeft aan de LHBTI+ emancipatie:

‘Ik denk dat het feit dat er veel teams in en om Amsterdam speelden, zichtbaar maakte hoe we net als anderen teamspirit hebben, gek zijn op tennis en leuke mensen zijn bij de borrel na afloop. En dat we daarmee bijgedragen hebben aan de emancipatie van homo's en lesbiennes. Ik heb daarnaast toch ook

wel eens vernomen dat we niet altijd positief te boek stonden: te fanatiek en fel op de baan. Met name dames konden er soms fors tegenaan gaan met ‘in of uit’, ‘stand’ e.d.

Als Smashing Pink anno nu zou ontstaan zou ik wel denken dat we als club goed moeten nadenken over wat we willen uitdragen, met name omdat er sowieso veel waarden onder druk staan in deze pittige tijden.’

Karel Kneppelhout, voorzitter van 1997 t/m 1999:

1997 was het eerste jaar voor Smashing Pink als KNLTB-vereniging en onze focus was de organisatie vormgeven, gezonde financiën, dialoog met leden en discussie binnen het bestuur wat Smashing Pink moest zijn en voor wie. Smashing Pink was sterk groeiend. We begonnen met ongeveer 80 leden, meest deeltijd, en daar kwamen iedere week nieuwe geïnteresseerden bij. Met een top van meer dan 400 leden.

Ik denk dat onder de noemer maatschappelijke betrokkenheid destijds de volgende onderwerpen vallen: openstaan voor iedereen, betaalbaarheid van het lidmaatschap, leeftijdsdiversiteit, werving van nieuwe leden onder de 3, zichtbaarheid en publiciteit. Bovendien het laten zien dat we er zijn en waarom, o.a. door het bijwonen van KNLTB- districtsvergaderingen en vergaderingen van GISAH en EGLSF.

Het was ook de tijd dat iedereen vol was van de komende Gay Games in 1998, waaraan veel leden actief meewerkten. Zelf vond ik het belangrijk onze eigen onafhankelijke positie te benoemen en waarborgen.

sport
51

---

pronkstukken smashing pink

Een trofee om niet te vergeten

Het Parool struint door de schatkamer van de Amsterdamse sport en stuit op wonderlijke verhalen.

STEVEN VAN DER GAAG

Ed van Betuw staat op het terras naast de tennisbanen van Amstelpark. Zijn wijsvinger rust op zijn lippen terwijl hij naar een papertje staart waarop een paar zinnestjes zijn gekrabbeld. Boven hem wapperen banieren in regenboogkleuren. Elk jaar keert oprichter Van Betuw terug bij zijn oude vereniging Smashing Pink om de wisseltrofee van het PINKstertoernooi uit te reiken.

“Het voelt altijd als een warm nest,” zegt Van Betuw als hij even daarvoor met Tom Bijlmer in het trendy sportcafé zit. Vierhonderd deelnemers uit twintig landen bevolkten vier dagen lang de banen. Dat hadden Van Betuw en Bijlmer nooit durven dromen toen ze in 1993 het initiatief namen om zoals ze zelf zeggen een tennistoernooi voor homo’s en lesbo’s te organiseren.

“Amsterdam kreeg in dat jaar de Gay Games toegewezen. Ik was betrokken bij het bid en wilde ervaring opdoen met de organisatie van een internationaal toernooi,” zegt Van Betuw. “Met Tom tenniste ik bij Nedlloyd en die was meteen enthousiast.”

was homo. Je hebt geen idee hoe dat voelt. Rolmodellen waren er niet, ja, Albert Mol.”

Daarom wilde hij meer dan een jaarlijks toernooi. In 1997 zag Smashing Pink het licht. Bijlmer was niet direct enthousiast: “Als je je terugtrekt in je eigen minderheid bevordert dat de emancipatie niet.” Van Betuw: “Maar om die reden wilde ik ook dat we mee gingen doen aan de competitie van de tennisbond.”

Smashing Pink is nog altijd de enige homo- en lesbovereniging binnen de bond. De entree deed soms wenkbrauwen fronsen. “Die mietjes kunnen toch niet tennissen, hoorde je wel eens,” zegt Bijlmer. “En Ed heeft een keer een homofoob alle hoeken van de baan laten zien.” Van Betuw kan er nu om lachen. “Dat was het enige team dat niet is gebleven voor de bitterballen.”

De club toont zich nog altijd bevo-

‘Alles was hetero om mij heen. Rolmodellen had je niet, ja, Albert Mol’

Uit: Het Parool van 2 juni 2012

Na een advertentie in de *Gay Krant* kwamen zestien mannen en zestien vrouwen naar het voormalige Shell-sportpark aan de Valentijnkade. Bijlmer: “Voor prijzen hadden we geen geld, maar Ed wilde per se een wisseltrofee.” Uit een tas haalt Bijlmer een roze stenen driehoek die met de punt kan rusten in een marmeren sokkel.

“Het homomonument diende als inspiratiebron,” zegt Van Betuw. Zijn vingers betasten de steen, die hij na lang zoeken vond bij een steenhouwer in Diemen. “De trofee was niet voor de beste speler, maar voor iemand die zich had onderscheiden – met de mooiste backhand of de meeste gewonnen games. Iemand die anders was en zo symbool stond voor de homo-emancipatie.”

“Naar vriendschap zulk een mateeloos verlangen,” staat er op een van de roze driehoeken bij de Westerkerk. Van Betuw is opgegroeid in Limburg, in een tijd dat die woorden misschien sterker golden dan nu. “Alles was hetero om mij heen. En ik

gen. De opbrengst van een loterij gaat naar projecten in landen waar homoseksuelen worden vermoord om hun geaardheid. Vijf jaar geleden werd hun trofee ingeruild voor een nieuw ontwerp – een zilveren bal op een golvende driehoek. Bijlmer: “Hij is prachtig.”

Maar de betrokkenheid bij de gedachte achter de trofee lijkt te verslappen. Misschien een hoopvol teken van emancipatie. Maar kennis van het verleden houdt waakzaam in het heden. Dat is een belangrijke les die het homomonument leert.

De winnaar van 2012 laat zich lastig aanwijzen. Van Betuw zoekt naar de symboliek van ‘zijn’ trofee. “Is er geen Indonesiër. Of een Poolse?” “We hebben afgesproken dat het een winnaar moet zijn, Ed,” zegt iemand van de organisatie. Even later bij de prijsuitreiking verzinken Eds bevlogen woorden in het verlangen naar bier en rosé. De nieuwe wisseltrofee is zoek.

(Pronkstukken gaat na de zomer verder)

Tom Bijlmer (l) en Ed van Betuw.
FOTO MARCEL ISRAEL

Een levend monument

Ed van Betuw wil in 1993 per se een wisseltrofee in het besef dat het PINKstertoernooi een trots en levend monument kan zijn. Kennelijk heeft hij al plannen om het eerste Roze Tennistoernooi een vervolg te geven. Het wordt een Roze Driehoek in een marmeren sokkel, door Ed zelf ontworpen en gemaakt door kunstenaar Rud Perrée. Het Homomonument bij de Westerkerk in Amsterdam dient als inspiratiebron.

CORTLEVER - AGRICOLA BV
NATUURSTEENINDUSTRIE
 VISSERINGWEG 68, 1112 AT DIEMEN
 VAN DER BEEK 1000
 TELEFOON 020 - 699 30 58 TELEFAX 020 - 699 40 58

POSTGIRO 3736281
 ABN AMRO NRI 54 87 43 773

HANDELSREG. AMSTERDAM 46.551
 OMSZETBEL. NR. NL.00141793.001

H. van Betuw
 Westerstraat 107 / 4
 1015 LX AMSTERDAM

NOTA

17.11.14 1492

Trophee bestaande uit Wit marmer en Rosa Forinho,	f	175,00
12 Letters a 12,00	-	144,00
	f	319,00
29.93 Beteeld f 200,- finke kwijt		
B.T.W. 17% <i>C. Celtes</i>	-	55,83
	f	374,83
	S. E. & O.	f 200,-

Alle transacties geschieden volgens de algemene verkoop- en leveringsvoorwaarden voor natuursteen bewerken vastgesteld door de algemeen bond van natuursteenbewerkende bedrijven (a.b.n.) (bevestiging op aanvraag).

De rekening 1993

Aan: Mevrouw J. van der Giessen
 Wethouder Homo-emancipatie
 Stadhuis Kamer 2271
 te Amsterdam.

Betreft: Uw aanwezigheid op ma. 23 mei, Roze tennistoernooi.
 Prijsuitreiking om ongeveer 19.00 uur.
 Adres: Linnaeushof

Amsterdam, 18 mei 1994.

Geachte Wethouder,

Deels ter bevestiging van de afspraak, die mevrouw Mirjam Turksma met u maakte, en deels om u alvast te bedanken vanwege uw toegesegde aanwezigheid, stuur ik u deze brief.

Het door ons, Bijlmer en Van Betuw, georganiseerde Roze tennistoernooi vindt plaats in het kader van de in 1998 in Amsterdam te houden Gay Games V.

Uw voorganger Jeroen Saris heeft ons vorig jaar met zijn aanwezigheid een hart onder de riem gestoken. Toen is het eerste Roze tennistoernooi gespeeld, met 29 deelnemers (zowel mannen als vrouwen). Dit jaar zijn er 32 deelnemers.

Op voornoemde dag zal ik u om ongeveer 19.00 uur na de finale wedstrijd, vragen de prijzen (4 eerste, 4 tweede en een wisselprijs) uit te reiken. Wanneer het later wordt, omdat de finale uitloopt, hoop ik dat u daarvoor begrip en tijd heeft.

Met vriendelijke groet,

[Handwritten signature]

Ed van Betuw
 Westerstraat 107
 1015 LX Amsterdam.
 Tel. 6256883
 werk 5522165

NB KOPIE WITNODIENING i.e. BEVESTIGING DEELNEMERS.
 (KAART OP ACHTERZIJDE)

Brief aan wethouder van der Giessen 1994

1994 Annelies van Wijngaarden ontvangt de Wisseltrofee uit handen van Wethouder Jikkie van der Giessen, rechts Ed van Betuw, tennispark Linnaeushof, Watergraafsmeer

Apart en samen

Ed in 2002 bij het 10^e PINKstertoernooi: ‘Opmerkelijk is voor mij altijd de mixed dubbel geweest. Homomannen en lesbovrouwen. Apart en samen. Verschil en overeenkomst. Leven en laten leven. Respectvol met elkaar omgaan, elkaar de ruimte en vrijheid geven om ook anders te zijn in dezelfde club, in dezelfde wereld.’ De Wisseltrofee is aanvankelijk bedoeld voor de best presterende tennisser van het PINKstertoernooi, later komen er andere criteria om recht te doen aan ‘waar het bij ons allemaal om gaat, namelijk je best doen voor jezelf, trots zijn op jezelf, sportief zijn, groots zijn, je onderscheiden van anderen, maar ook samen leven, de grenzen overstijgen en elkaar het goede gunnen en geven,’ aldus Ed. Peter Ravelli doet voor de 10^e keer mee en mag daarvoor de Wisseltrofee in ontvangst nemen.

De beweging van het spel

Vanaf 2006 wordt er een nieuwe Wisseltrofee uitgereikt, ontworpen door kunstenaar Berenice Witsen Elias. Waarom de oude trofee vervangen moet worden is niet duidelijk. In ieder geval is het een nogal looig ding en niet gemakkelijk mee te nemen in je vliegtuigkoffertje.

De nieuwe Wisseltrofee

Ook in het nieuwe ontwerp staat de driehoek van verleden, heden en toekomst symbool voor homoseksualiteit. De golfvranden symboliseren de beweging van het spel. De tennisbal rust los op de voet, zodat deze in de hand genomen kan worden in concentratie voor een wedstrijd. Op de voet staat de verenigingsnaam van Smashing Pink, aangezien de club onlosmakelijk met het toernooi verbonden is. Anno 2021 vind je de volgende tekst over de wisseltrofee op www.pinkstertournament.com:
De PINKsterTrofee is een wisseltrofee die tijdens de prijsuitreiking van het PINKstertoernooi uitgereikt wordt aan één van de winnaars die de homo-emancipatie in de sport symboliseert. (...) Ed: 'Met de trofee benadrukken we het specifieke karakter van het toernooi en de gelijkheid die wij nastreven. Iedereen, ongeacht geslacht, categorie of speelsterkte, kan de trofee winnen.'

2012 Winnares Jaime Koster met links Berenice Witsen Elias en rechts Ed van Betuw

De trofee is inmiddels 26 keer uitgereikt, meestal door Ed zelf, ook al tennist hij allang niet meer mee.
De winnaars:

2020/2021 geen PINKstertoernooi vanwege coronapandemie	2011 Marianne Brandt	2001 Remi van Gent
2019 Niek van der Spek	2010 Patrick Tang	2000 Jacqueline van Meyel
2018 Reese Arlington Scott	2009 Roman Pavlicek	1999 Uwe Lammel
2017 Diego Puls	2008 Luc Albert	1998 Karel Kneppelhout
2016 Sussi Oscarsson	2007 Francis Dunselman	1997 Margie Scharff
2015 Sophie Barbier	2005 Rens van Roosmalen	1996 Mariels Braat
2014 Luis Madejón Muñoz	2004 Pieter de Vilder	1995 Marianne R. Vrijdaghs
2013 Marcus Tettera	2003 Gerrie Mulder	1994 Annelies van Wijngaarden
2012 Jaime Koster	2002 Peter Ravelli	1993 Hans Tulleners